

Undersøgelse af problemer med betaling og digitalisering

Resultater pr. 29. september 2022

Indledning

En særlig sårbar gruppe borgere, der ikke kan håndtere pinkoder og NemID, bliver stadig dårligere stillet i den hastige digitalisering af det danske samfund. Hundredevis af bankfilialer er lukket over en kort årrække, og meget få af de tilbageværende har kontanter, som kunderne kan hæve ved kassen. I det offentlige - i kommunen, sundhedsvæsenet, Skat osv. - er udviklingen gået i den samme retning, med stadig færre muligheder og en stadig mindre tilgængelighed for de 'ikke-digitale'.

Blandt de mennesker, som rammes af udviklingen, er voksne med udviklingshandicap, men også en stor gruppe sårbare ældre, socialt udsatte og hjemløse m.fl. efterlades i stigende omfang på perronen, mens digitaliseringstoget buldrer afsted.

Det har i den hidtidige debat om digitaliseringens konsekvenser ofte været vanskeligt at få et billede af, hvor udbredte problemerne er og hvor mange, der rammes. Det er baggrunden for, at Lev har gennemført denne rundspørge blandt pårørende og andre støttepersoner til voksne med udviklingshandicap.

Lev modtog godt 300 besvarelser, og resultaterne giver et ganske entydigt billede af de udfordringer, som mange oplever, at digitaliseringen giver, og af de løsninger man tyr til for at få hverdagen til at fungere.

Undersøgelsen blev gennemført som en netbaseret spørgeskemaundersøgelse og opnåede samlet 305 besvarelser. Resultaterne kan af metodiske grunde ikke ukritisk angives til at vise problemernes omfang, men vi mener alligevel, at resultaterne kan tillægges betydelig vægt. Dels i kraft af at besvarelserne omfatter hele landet, dels i kraft af de meget entydige tendenser, som gør sig gældende i de pårørendes/støttepersonernes besvarelser.

Hovedresultater

Mange er blevet mere afhængige af hjælp

Digitaliseringen medfører et øget støttebehov for mange mennesker med udviklingshandicap!

Hele 81 pct. angiver, at personen de støtter er blevet mere afhængig af hjælp på grund af den øgede digitalisering. Det er ligeledes tydeligt, at alternativerne til digitale løsninger er for dårlige til, at de kan bruges i praksis, og at mange støttepersoner derfor tyr til ulovlige alternativer for at få hverdagen til at fungere.

Kun knap 1 pct. (0,71) angiver, at digitaliseringen har gjort personen de støtter mindre afhængig af hjælp.

Det øgede støttebehov har store konsekvenser. Først og fremmest for den enkelte borger, der oplever tab af selvhjulpenhed og selvstændighed. Men også ressourcemæssigt, idet en del pårørende og professionelle støttepersoner oplever at skulle bruge mere tid og ressourcer på at få hverdagen til at fungere.

Hjælpen er blevet sværere at give pga. digitaliseringen

80 pct. af respondenterne på tværs af alle relationer (pårørende, værger, pædagoger mv.) i undersøgelsen angiver, at det er blevet sværere at hjælpe på grund af den øgede digitalisering.

Konter er stadig vigtige, men svære at få fat i

Mange mennesker med udviklingshandicap er stadig afhængige af at kunne benytte konter. Således angiver 52 pct., at personen de støtter er nødt til at benytte konter, da vedkommende ikke kan håndtere en pinkode, og yderligere 9 pct. angiver, at vedkommende foretrækker at benytte konter.

Men konterne er samtidigt blevet sværere at få fat i for netop dem, der afhængige af dem. Kun godt 6 pct. angiver, at personen de bistår selv hæver konter i en hæveautomat, og kun knap 4 pct. hæver selv i en kontantkasse i en bank. Det meget lave antal borgere, som hæver konter i en bankfilial, afspejler formentlig den bratte nedgang i antallet af bankfilialer. Borgere, som tidligere har kunnet hæve konter på egen hånd, er nu i praksis afskåret fra denne mulighed.

Langt de fleste (95 pct.) af respondenterne angiver, at personen de bistår ikke forstår et beløb i et display, og heraf angiver knap 50 pct., at konternes fysiske/visuelle udformning gør det lettere for personen de bistår at forstå et beløb.

Mange ikke-digitale fremstår som digitale

Undersøgelsen indikerer, at mange ikke-digitale, fremstår som borgere, der formår at benytte de digitale løsninger. 79 pct. angiver, at deres pårørende/den person de bistår har et kredit-/debitkort og af disse angiver 58 pct., at vedkommende ikke kan håndtere en pinkode.

Samme billede gentager sig, når der spørges til NemID/MitID. 50 pct. angiver, at deres pårørende/den person de bistår har et NemID/MitID, og af disse kan 83 pct. ikke selv håndtere et kodeord.

Denne gruppe borgere fremstår således som digitale i alle statistikker på trods af, at de reelt ikke har de påkrævede kompetencer til at håndtere de digitale løsninger. Dette er åbenlyst i strid med gældende regler i forhold til den personlige karakter af diverse koder og ID.

Pinkoder og kodeord bruges i vidt omfang af støttepersoner

75 pct. angiver, at de kender pinkoden til kredit-/debitkort, der tilhører deres pårørende/den person de bistår. Og 65 pct. benytter denne pinkode for at hæve konter for pågældende.

Billedet det samme, når der spørges til NemID/MitID. Hele 88 pct. kender kodeordet og 83 pct. benytter det.

Pårørende og personale er tvunget til at bryde reglerne for at kunne give den nødvendige hjælp

Kigger man nærmere på dem, der benytter pinkode og kodeord på vegne af personerne med udviklingshandicap, kan man se, at det ikke kun er pårørende, der går det ekstra skridt for at kunne give den nødvendige støtte. Også nogle professionelle ser sig nødsaget til at bryde loven for at kunne hjælpe. Således svarer 29 pct. af de professionelle, at de benytter borgerens pinkode - og for NemID/MitID er den tilsvarende andel 5 pct.

Værgemål er ikke løsningen

Ofte mødes Lev i digitaliseringsdebatten af det synspunkt, at mange digitalt udfordrede og ikke-digitale mennesker med udviklingshandicap vel har et værgemål, eller at de burde få det – og så vil alle problemer være løst. Sådan forholder det sig ikke. Udover at mange ikke opfylder betingelserne for at få et værgemål, så viser undersøgelse også, at et værgemål langt fra i alle tilfælde er en brugbar løsning.

Dykker man lidt ned i tallene kan man nemlig se, at også blandt dem, der er værger for deres pårørende/personen de bistår, er det udbredt at benytte vedkommendes pinkode og kodeord.

Således svarer hele 53 pct. af dem, der er værger, at de kender vedkommendes pinkode, og 37 pct. benytter den for at hæve konter til vedkommende. Og for NemID/MitID er de tilsvarende tal hhv. 35

pct. og 31 pct. At det forholder sig således må skyldes, at langt de fleste værger - pårørende eller professionelle - ikke i hverdagen er i kontakt med personen, de er værge for og at de derfor ikke kan hjælpe med hverdagsøkonomien.

I den forbindelse skal det nævnes, at Lev mener det virker helt forkert, at borgere, der tidligere var helt eller delvist selvhjulpne, skal have et værgemål pga. digitaliseringen.

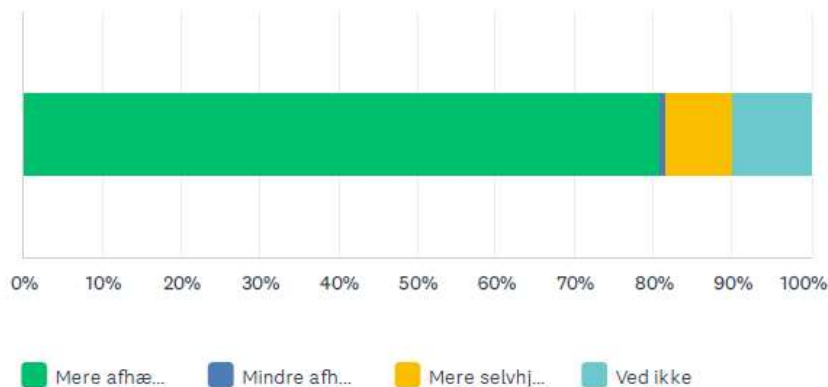
Store bekymringer for fremtiden

Der er stor bekymring for borgerens fremadrettede situation på tværs af alle respondenter. Hele 90 pct. er bekymrede for, hvordan det skal gå, når de ikke længere kan hjælpe.

De enkelte resultater

Hvad har digitaliseringen (krav om NemId, kortbetaling mv.) betydet for din pårørende/personen du bistår? Min pårørende/personen jeg bistår er blevet.....:

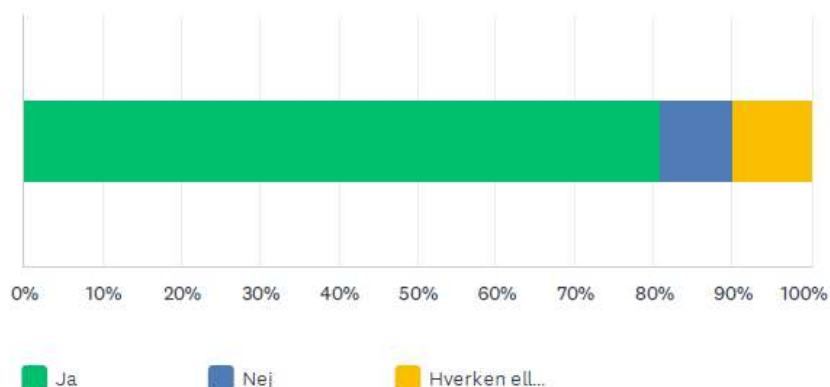
Besvaret: 281 Sprunget over: 24

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Mere afhængig af hjælp	80.78%	227
Mindre afhængig af hjælp	0.71%	2
Mere selvhjulp på nogle områder og mindre på andre	8.54%	24
Ved ikke	9.96%	28
I ALT		281

Har digitaliseringen (krav om NemId, kortbetaling mv.) gjort det sværere for dig at hjælpe din pårørende/personen du bistår?

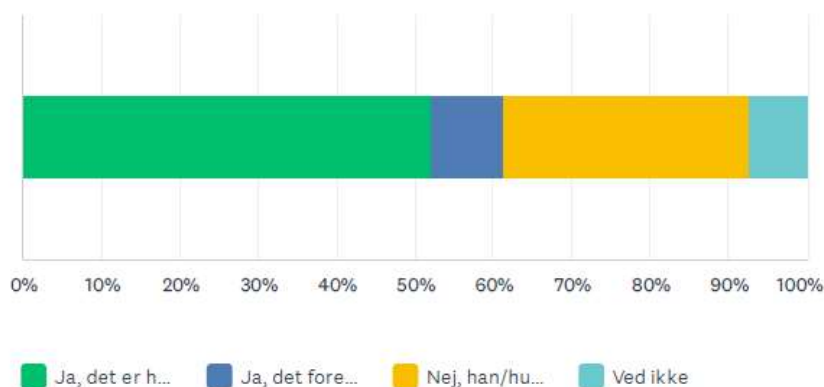
Besvaret: 281 Sprunget over: 24

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	80.78%	227
Nej	9.25%	26
Hverken eller	9.96%	28
I ALT		281

Benytter din pårørende/personen du bistår altid eller næsten altid kontanter i butikker?

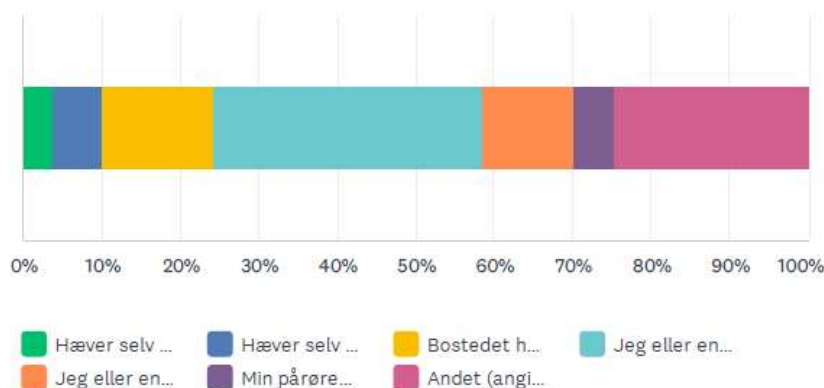
Besvaret: 275 Sprunget over: 30

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja, det er han/hun nødt til - kan ikke håndtere en pinkode	52.00%	143
Ja, det foretrækker han/hun	9.09%	25
Nej, han/hun benytter betalingskort	31.64%	87
Ved ikke	7.27%	20
I ALT		275

Hvordan får din pårørende/personen du bistår adgang til kontanter?

Besvaret: 161 Sprunget over: 144

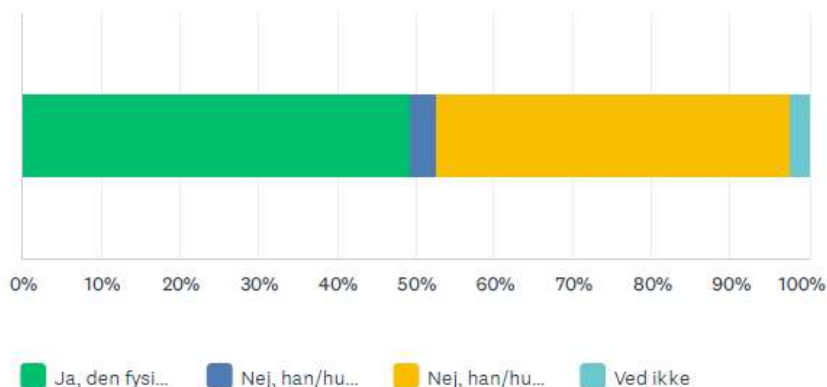
SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Hæver selv i kontantkasse i bank	3.73%	6
Hæver selv i pengeautomat	6.21%	10
Bostedet har lavet en beboerkonto der overføres til og som personalet kan hæve fra	14.29%	23
Jeg eller en anden støtteperson hæver med min pårørendes kort	34.16%	55
Jeg eller en anden støtteperson hæver med et såkaldt fuldmagtshævekort	11.80%	19
Min pårørende får leveret kontanter med pengetransport i bostedet	4.97%	8
Andet (angiv venligst)	24.84%	40
I ALT		161

BOKS 1: Udvalgte uddybende kommentarer på svar 'Andet' til spørgsmålet: Hvordan får din pårørende/personen du bistår adgang til kontanter?

- Får dem af mig, som efterfølgende overfører dem fra hans bankkonto til min.
- Jeg sørger for hun altid har kontanter
- Jeg bringer kontanter som indgår i det samlede regnskab
- Pårørende hæver for borgeren og afleverer
- Vi må ikke kende til nogen former for koder, så borger skal med i banken med pas.
- Hæver i pengeautomat med pædagog ved sin side, som læser hvad der står på skærmen. Ofte afbrydes en transaktion fordi borger reagerer for langsomt
- Hæver med støtteperson i automat
- Får hjælp til at hæve i automaten. Bliver guidet.
- Pårørende må komme med kontanter
- Vi anmoder administrativ team om penge til vores borgere, så kan vi hente det anmodet beløb og dette kommer i deres kontant kasser.
- Kontanter hæves gennem kommunen. Har oplevet, at der ikke var flere kontanter tilbage på det fælleskort kommunen administrerer og derfor kunne vedkommende ikke få nogle til en hjemmedag. Dernæst er det svært at få mere end nogle få tusind kroner hver gang.
- Forskelligt fra beboer til beboer. I nogle tilfælde opbevares kort i boks på leders kontor og kode hos borger.
- Hæver selv men får hjælp til koden og de andre indtastninger
- Personale på bostedet sender mail til banken med info om beløb der skal hæves, person oplysninger og kontonummer. Der aftales tidspunkt hvor personale ledsager i banken for at hente pengene.
- Personalet i banken må hjælpe, da borger IKKE selv kan trykke sin pinkode. Jeg må ikke gøre det ifølge reglerne/min arbejdsgiver
- Anden person i hendes netværk hjælper med kontanthævninger på kort
- Tidligere gik borgerne i banken, men de kan ikke bruge hævekort eller lign.
- Jeg hæver hver måned penge til ham, som ligger i hans værdiboks i hans lejlighed. Så personalet på bosted kan låse penge ud til ham
- Banker har ikke kontanter mere...så nu deltager han ikke længere i at hæve penge
- Med hjælp og støtte
- Hjælper altid når min søn hæver penge i pengeautomat
- Bostedet hæver et månedlig aftalt beløb med min pårørendes kort til en kontantkasse hos den pårørende.
- Får fra bosted, ved faktisk ikke helt hvordan – det styrer bostedet og vores søn selv

Har din pårørende/personen du bistår lettere ved at forstå et beløb i kontanter end i et beløb i et display, fx på en dankortterminal, en mobiltelefon mv.?

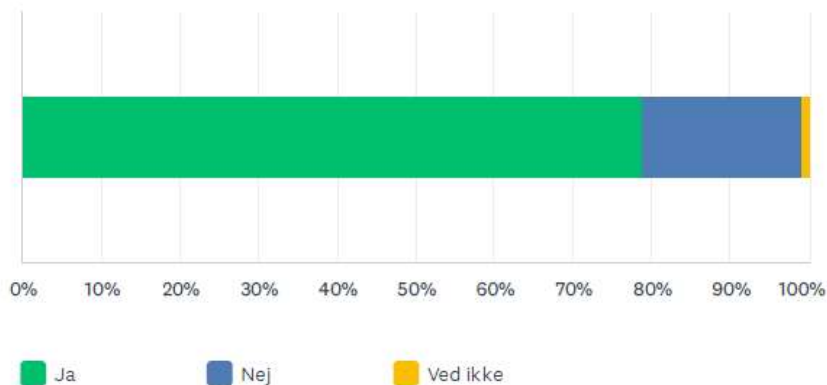
Besvaret: 162 Sprunget over: 143

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja, den fysiske/visuelle udformning af kontanter gør det lettere for ham/hende	49.38%	80
Nej, han/hun forstår begge dele lige godt	3.09%	5
Nej, han/hun forstår slet ikke beløb	45.06%	73
Ved ikke	2.47%	4
I ALT		162

Har din pårørende/personen du bistår et hævekort eller et kredit-/debit-kort, fx dankort?

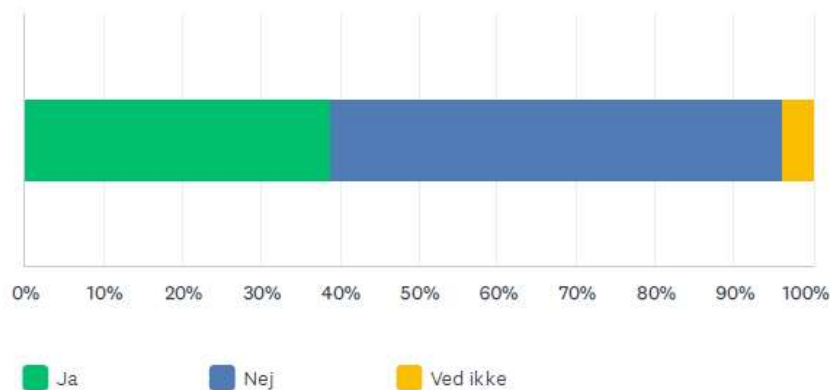
Besvaret: 268 Sprunget over: 37

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	78.73%	211
Nej	20.15%	54
Ved ikke	1.12%	3
I ALT		268

Kan din pårørende/personen du bistår selv håndtere at benytte pinkode til hæve- eller kreditkort?

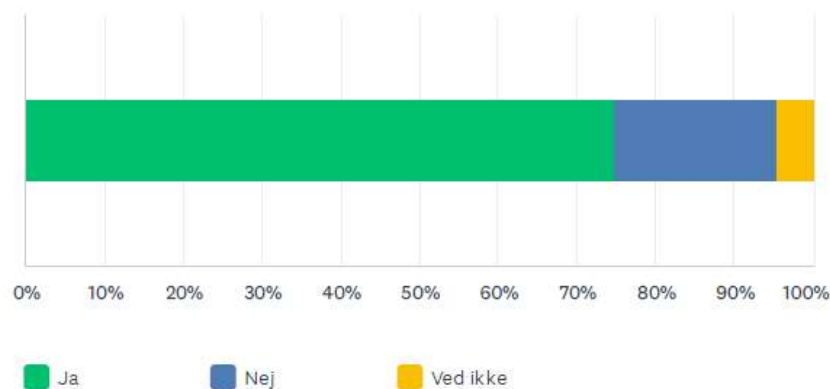
Besvaret: 210 Sprunget over: 95

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	38.57%	81
Nej	57.62%	121
Ved ikke	3.81%	8
I ALT		210

Kender du eller andre pinkoden til det hæve- eller kreditkort, dertil hører din pårørende/personen du bistår?

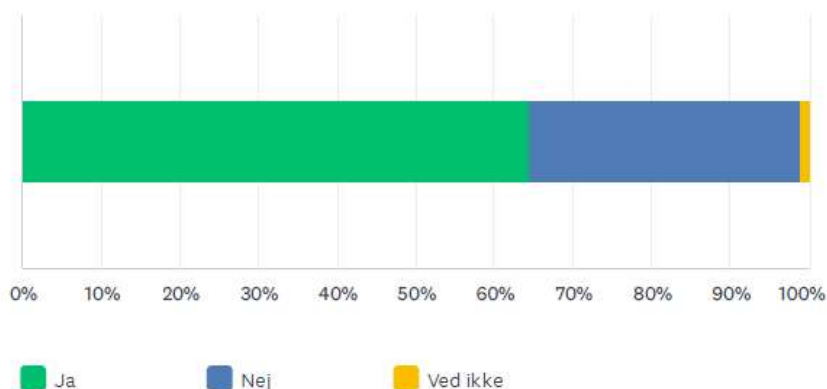
Besvaret: 209 Sprunget over: 96

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	74.64%	156
Nej	20.57%	43
Ved ikke	4.78%	10
I ALT		209

Benytter du eller andre pinkoden til det hæve- eller kreditkort, dertil hører din pårørende/personen du bistår, for at hæve kontanter for pågældende?

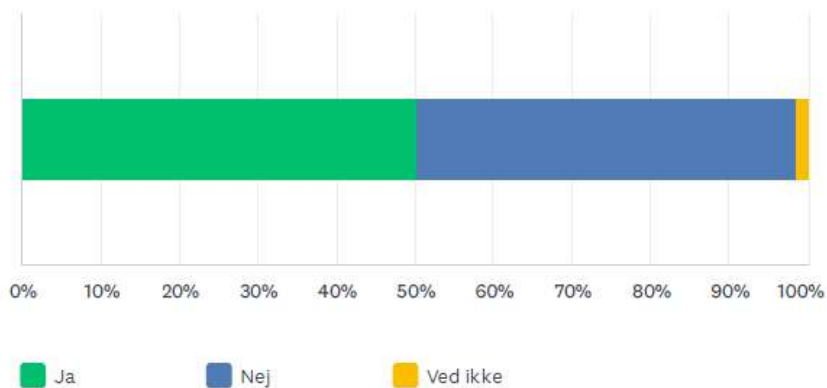
Besvaret: 155 Sprunget over: 150

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	64.52%	100
Nej	34.19%	53
Ved ikke	1.29%	2
I ALT		155

Har din pårørende/personen du bistår et NemID/MitID?

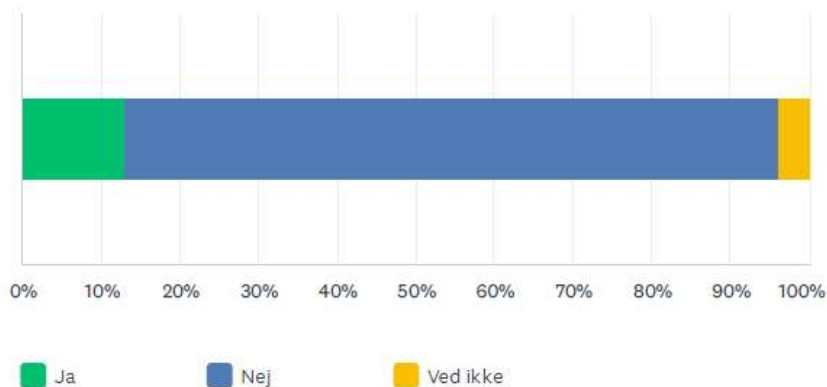
Besvaret: 265 Sprunget over: 40

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	50.19%	133
Nej	48.30%	128
Ved ikke	1.51%	4
I ALT		265

Kan din pårørende/personen du bistår selv håndtere brugernavn og kodeord til NemID/MitID?

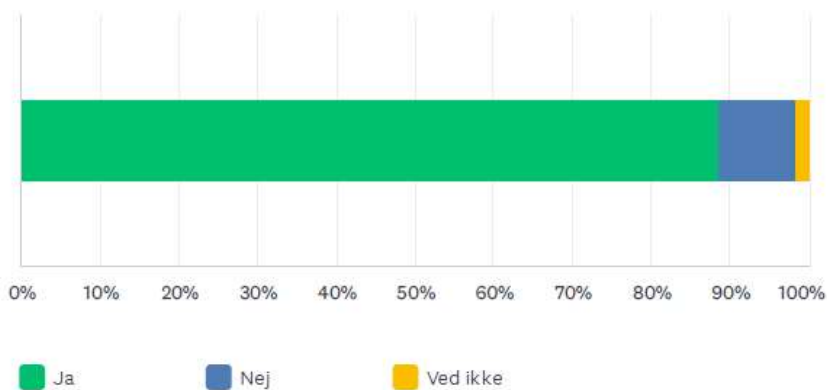
Besvaret: 131 Sprunget over: 174

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	12.98%	17
Nej	83.21%	109
Ved ikke	3.82%	5
I ALT		131

Kender du eller andre kodeordet til det NemID/MitID, der tilhører din pårørende/personen du bistår?

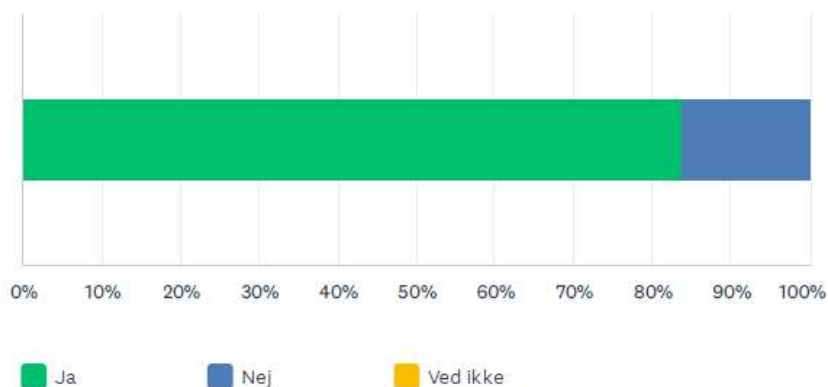
Besvaret: 130 Sprunget over: 175

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	88.46%	115
Nej	10.00%	13
Ved ikke	1.54%	2
I ALT		130

Benytter du eller andre det NemID/MitID, der tilhører din pårørende/personen du bistår?

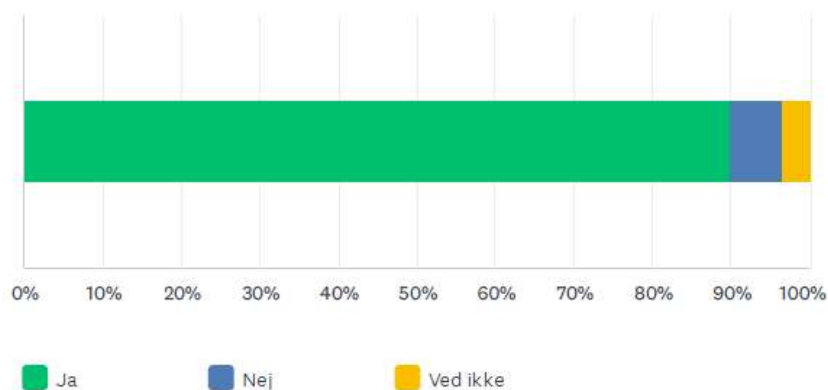
Besvaret: 116 Sprunget over: 189

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	83.62%	97
Nej	16.38%	19
Ved ikke	0.00%	0
I ALT		116

Er du bekymret for hvordan din pårørende/personen du bistår vil klare betalinger og digitale løsninger, hvis du ikke længere har mulighed for at hjælpe?

Besvaret: 256 Sprunget over: 49

SVARMULIGHEDER	BESVARELSER	
Ja	89.84%	230
Nej	6.64%	17
Ved ikke	3.52%	9
I ALT		256

BOKS 2: Udvalgte kommentarer til spørgsmålet: Er du bekymret for hvordan din pårørende/personen du bistår vil klare betalinger og digitale løsninger, hvis du ikke længere har mulighed for at hjælpe?

- Betalinger vil blive overset, fornyelse af pas, ledsagerkort mv.
- Når jeg ikke længere er her, bliver han nok umyndiggjort, hvilket desværre har store konsekvenser
- Ja, han har ingen familie
- Man kan ikke klare sig i samfundet uden NemID
- Borgeren bliver mere uselvstændiggjort
- Borgerne kan ikke selv, og "falder mellem to stole" i systemet
- Det er bekymrende, at alt er så digitaliseret i dag, at vores sårbare borgere mister selvbestemmelse i deres eget liv. Banker lukker for kontanthævnning ved kassen, så en færdighed, der tidligere blev mestret, nu bliver taget væk
- Min søn er 100% afhængig af min hjælp med hans økonomi.
- Efter at MitID er kommet, har min søn trukket sig HELT væk fra familie og venner. Jeg er meget nervøs for, hvordan han vil klare sig, når jeg ikke er her mere. Tidligere kunne han "selv" handle dagligvarer hos Osuma (COOP), og det var han meget stolt over. Fungerede fint indtil kravene om PIN koder blev skærpet. Nu kommer en kommunal hjælper og hjælper ham med "Den frie Købmand", hos hvem man kan anvende "Betalingservice", men der er dårligt vareudvalg. Dersom de store netforretninger ville eller SKULLE tilbyde denne service, kunne det helt sikkert hjælpe mange af vore svage medborgere.
- Det er meget personligt, at overlade til andre
- Tror faktisk der er en del oplysninger/breve, der suser rundt, uden at de kommer til min søn, da han ikke har e-boks
- Påtænker at søge økonomisk værgemål
- Ja, som mor tænker man på, hvem der skal tage over, når jeg ikke længere kan.
- Han kan ikke læse/skrive og er afhængig af hjælp for, at der tages ansvar for det, der lander i f.eks. e-boks. Breve kommer ganske enkelt for langsomt frem, hvis de ankommer
- Er personlig og økonomisk værge for min søn og er meget bekymret for alle fremtidens digitale løsninger
- Vi er som forældre så meget inde over, at der er styr på det hele. Ikke altid på hel lovlig vis, men pragmatik er en god og nødvendig tilgang.
- Jeg er økonomisk/personlig værge - men trods det er det nødvendigt at "bryde loven" for at kunne håndtere både økonomi og sundhed. Min søn har tæt og ofte kontakt til sundhedsvæsenet. Skal jeg varetage hans tarv - følge med - følge op og agere hurtigt - er det nødvendigt
- Det digitale samfund tager ikke hensyn til disse mennesker

BOKS 3: Har du eventuelt yderligere bemærkninger?

- Bostederne er ramt af stor personalemangel, har stadig alt for mange administrative opgaver på "kontoret"
- Jeg mener, at en værge skulle kunne overtage MitID for personen under værgemål, der er totalt ekskluderet af samfundet. Uden MitID kan de ikke anskaffe en ny telefon eller få et tlf.-abonnement. I Banken betales et mdr. gebyr på 50,- for at få kontoudtog – PBS, som Familieretshuset forlanger i værgemålsregnskabet.
- Det er en nødvendighed, at jeg kender hendes NemID. Jeg har læseadgang, men det kan der jo ikke handles på. Hun kan ikke læse, så jeg er nødt til at have mulighed for at svare for hende. Almindelig post skal jeg jo også svare på for hende, så jeg synes der er et hul i systemet, og det irriterer, at man skal føle sig som "kriminell", hver gang man går ind i E-boks for hende. Hun er udviklingshæmmet og synes det er rart, jeg ordner det.
- Det er et kæmpe problem, at unge ikke får NemID, fordi de ikke selv kan forstå eller håndtere det. Familier står i et vakuum fra 15-18 år. Og efter 18 år snyder vi os til det for barnets bedste. Lovgivningen bør give mulighed for, at forældre kan varetage dette før og efter 18 år, gerne i samråd med bosted eller andre, som ikke skal tjene penge på det
- Med det digitale samfund er det desværre nødvendigt at "bryde" loven ved at oprette NemID/MitID på min pårørendes vegne. Hvis pårørende er fritaget for digital post, giver det mere arbejde, og vi oplever at papirposten ikke altid kommer frem til værgen. Så jeg har valgt den digitale løsning. Jeg hæver lomme penge 1 gang om måneden, da han ikke kan pinkode.
- Omkring hendes betalingskort - så ligger det hos mig, da hun ikke kan administrere pinkoden. Hun benytter kontanterne i hendes pung, som jeg hæver for hende. Udfordringen ligger så i, at der ikke er kvitteringer eller anden henvisning til, hvor og hvad pengene er brugt til ift. at aflægge regnskab.
- Jeg synes, at der ligeledes bør sættes fokus på de vanskeligheder, der følger af at skulle varetage et økonomisk værgemål
- Ja, der burde laves nogle lempeligere regler, så de også kan være i samfundet. Og hjælp til at de kan klare sig
- Min pårørende kan ikke huske pinkode - er yderligere svagtseende/blind. Medarbejderne må ikke kende både pinkode og kort
- Jeg er bekymret for, hvordan der på sigt kan findes en ordning, når det bliver sværere og sværere at få lov at betale med kontanter
- Problemet er, at alle skal gøres lige, men her virker det ikke.
- Digitaliseringen skaber en ny slags analfabeter - det tager muligheden for selvbestemmelse over egen økonomi væk fra en stor gruppe
- Vi, socialpædagoger, skal også lave økonomi for borgerne månedligt. Hertil skal vi bruge kontoudtog og sammenligne med kvitteringer. Pga., borger ikke har NemID skal banken sende kontoudtog, hvilket koster 50 kr. PR SIDE for borgeren! Det er simpelthen ikke retfærdigt
- Det umuliggør også køb på nettet, da kortet ikke kan verificeres med MitID. Nogle ting, herunder cd'er og dvd'er, er det næsten kun muligt at købe via nethandel
- Pengeløse banker og begrænset åbningstid har ikke gjort det nemmere
- Personalet kan komme i klemme ved at støtte borgerne. Der bør snart laves en fuldmagt/samtykke på, at vi må hjælpe dem. Der er jo alligevel revision på, så der ikke snydes.
- Digitaliseringen skaber store udfordringer for borgerne, når vi som støttepersoner/ Pædagoger ikke må hjælpe dem med eks NemID eller MitID

- Der er en gruppe borgere, som går tabt. Vores borgere vil også gerne handle på nettet. Dette er besparende for dem på mange områder og kan være den hjælpende hånd, hvis borgeren ikke kan håndtere at komme i butikker. Men dette er også svært, med meget af det sikkerhed, der er kommet.
- Jeg finder det utilstedeligt, at bankerne anmoder om at borgerne umyndiggøres. Nordea ser det som eneste løsning. Både i forhold til forældre/pårørende og personale
- Borger bliver ekskluderet, og ting bliver omstændelige, med mindre der er pårørende, som kan købe ind. F.eks. er nethandel ikke muligt, og der er mange ting, som er svære at skaffe i en fysisk butik. Butikkerne ligger langt væk og kræver bil eller andet. Almindeligheder bliver meget besværlige/tidskrævende/ umulige
- Mange af vores borger er blevet "umyndiggjort" overfor egen økonomi og har ingen chance for at lære det
- Mange handicappede kan ikke bruge NemID/MitID og det er svært for fagfolk at hjælpe dem i hverdagen. Dette gælder også gamle, som ikke har et handicap
- Faktisk foretrækker min datter at kunne betale med kontanter. Det giver hende en bedre fornemmelse af, hvad tingene koster. Hun er talblind og kan ikke regne
- ...og uden et gyldigt pas er alt umuligt
- Har undersøgt muligheden for at blive værge, men det er alt for indgribende og besværligt
- Der skal gøres noget markant ved denne udfordring, som de handicappede har med NemID. Det er tydeligt, at det ikke er gennemtænkt. Der må kunne findes en anden metode, så de svage i samfundet også kan lære at klare sig selv, så vidt som muligt
- Digitalisering er noget møg
- Kunne godt tænke mig mulighed for, at min datters NemID/MitID automatisk knyttes til mit ditto, og at der fx på hendes hævekort og andre relevante steder var en (skjult/ikke offentligt tilgængelig) anmærkning om, at hun er under værgemål og ikke kan skrive under på alt muligt, som hun ikke aner, hvad indebærer
- Jeg synes vi stiller vore svage borgere (også ældre) utroligt dårligt....vi kan ikke være det bekendt. Min søn har stor glæde ved selv at betale med penge, når han er ude at købe, tøj, slik, blade, gaver mv.....og var med i banken og hæve penge. Det er en glæde for ham, og hans færdigheder og lille viden omkring dette går nu tabt
- Hævekort, som banken anbefaler, giver alt for let adgang til tyveri af indestående saldo. Pinkoder er svære at huske/anvende, kontanter er forståelige og anvendelige
- Synes det er vigtigt, at man altid kan hæve og betale med kontanter, da min datter ikke vil komme til at bruge hævekort med pinkode
- Meget vigtigt at vi bibeholder kontanter. Især til lommepenge og lign.
- Det er næsten umuligt at overholde kravet om, at NemID/MitID skal være personligt, da vores datter slet ikke selv kan håndtere det. Hun er helt afhængig af, at vi hjælper hende
- De der har udviklet MitID, har ikke været i forbindelse med handicappede
- AL digitalisering gør det endnu sværere at være udviklingshæmmet
- Der bør være bedre mulighed for, at handicappede kan bruge "papirpenge" som tidligere.
- Man gør udviklingshæmmede mere afhængige af hjælp. Samtidig skæres der ned på al hjælp, det hænger simpelthen ikke sammen. Personalet må jo heller ikke hjælpe dem med betalingskort. Hvem skal så, når der ingen pårørende er???

- Flere ting giver problemer. Fx må min datter køre i bus til overpris, hun kan kun betale kontant. Hun kan ikke håndtere rejsekort, glemmer at stemple ud, mister kortet, kan ikke fylde kortet op, altså problematisk at køre med tog.
- Reelt set er det ulovligt det jeg/vi gør. Men jeg kan ikke se, at der er andre muligheder mere.
- Hvis ikke jeg kunne bruge min datters NemID/MitID aner jeg ikke, hvordan vi skulle kunne få vores liv til at fungere. Jeg frygter den dag, det skal fornys, og vi skal møde fysisk op, for så kan hun ikke svare på de spørgsmål, hun får, og så er det slut med at handle på nettet og modtage post. Så er hun total ekskluderet.

Fakta om undersøgelsen

- Spørgeskemaundersøgelsen er gennemført i perioden 15. august 2022 – 29. september 2022, via et online-spørgeskema oprettet med SurveyMonkey. Respondenterne er blevet opfordret til at deltage via Levs hjemmeside, nyhedsmail samt Facebook-side.
- Der er modtaget i alt 305 besvarelser. Langt hovedparten af respondenterne er forældre til en voksen med udviklingshandicap (54 pct.) eller medarbejdere – socialpædagog, hjemmevejleder o.lign. (21 pct.).
 - Antallet af respondenter fordeler sig således:
 - 63 Medarbejdere
 - 164 Forældre + 15 der også er værger for deres søn/datter
 - 17 Søskende + 3 der også er værger for deres søster/bror
 - 34 Værger
 - 10 Andet
- Skemaet havde i alt 21 spørgsmål. Hovedparten af spørgsmålene var designet som simple Ja/Nej/Ved ikke-spørgsmål.
- 82 ud af i alt 98 kommuner er repræsenteret i undersøgelsen, og antallet af besvarelser flugter nogenlunde med indbyggertallet i kommunerne.
- Aldersfordelingen blandt de personer med udviklingshandicap, som de pårørende/støttepersoner bistår, har en overvægt i aldersgruppen 18 – 50 år (80 pct.), mens der er ganske få over 50 år. Denne skævhed afspejler antagelig, at betydeligt færre borgere med udviklingshandicap over 50 år, har forældre som er i live.
- Undersøgelsen er ikke videnskabelig, og repræsentativiteten af besvarelserne i forhold til den samlede målgruppe kan ikke vurderes præcist.
- Der er antagelig en vis tendens til, at flere kritiske end tilfredse pårørende har valgt at medvirke i undersøgelsen, hvilket naturligvis påvirker det samlede billede. Denne skævhed har dog efter vores vurdering ikke et omfang, der kan flytte afgørende på tendensen i resultaterne.
- Det er samlet set vores vurdering, at rundspørgens resultater er rimeligt dækkende for, hvordan mange pårørende og støttepersoner oplever digitaliseringens påvirkning i hverdagen.
- Vi anser det samlede antal besvarelser for at være tilstrækkeligt til at påvise en væsentlig udbredelse af udfordringerne med den tiltagende digitalisering for voksne med udviklingshandicap.